

איש אינו יכול להתלונן שיש במדינה אף יום משעמם אחר: עוסות קפואים, חטיפת תינוק, רצח וטרור-נגדי

הפולקלור הישראלי התעשר הש' בוע ככמה פרשות חרשות. תחילה בא ליל העופות הקפואים. כלילה נמסר כי מחירם כמעט הוכפל, בכורך הסתבר כי ההעלאה בוטלה. איש לא ידע להסביר מה קרה, אך קרה ומרוע קרה. רק דבר אחד הונהר בצורה חותכת: לראשי הכלכלה אין מושג מה הם עושים. בצמרת ההנהגה הכלכלית שוררת עתה אנדרלמוסיה מוחלטת. המשקפת היטב את התנהלה השוררת בכל מערכות המשק.

אחר-כך באה פרשת המטפלת. צעירה ירושלמית מופרעת נעלמה יחד עם התינוק שנמסר להשגחתה. המדינה עמרה על הרגליים, ולכסוף נמצאה המטפלת בבית ידיד ערבי בשכונת שר עפאת. לרצע היה נדמה שהנה מתפתחת עוד פרשה לאומית, ושיווצר עוד גל של היסטריה גיזענית. אך סכנה זו הוחנקה באיבה, כאשר מיהרה המיש' טרה להסביר שהמישפחה הערבית אינה מעורבת ענייני כלל. אחר-כך בא מעשה הרצח של איר-גוף הטרור היהודי, שנועד — כביכול — לנקום את מעשה הרצח של פושע ערבי מופרע (ראה עמודים 10-13). היה מכנה משותף אחד לפרשת המטפלת ולפרשת הרצח בכרמיזאן. המטפלת כבר חטפה כעבר תינוק שנמסר לטיפולה — אך הדבר לא הפריע לה לקבל שוב עבודה כמטפלת. האיש החשור ברצח בכרמיזאן היה ידוע לשרותי-הביטחון כאדם מופרע, שחזר לא מכבר מירדן, שם ריצה עונש-מאסר ארוך בעוון מעשה-תקיפה. הדבר לא הפריע לו לקבל עבודה כשומר במוסד יהודי, שם סחב נשק טעון.

הברק חוגג לחות יוונים. הפרשות עזרו להסיח את הדעת מן הבעיות המכ-ריעות של המדינה: הכלכלה ולבנון. המשבר הכלכלי המשיך להתגלגל במידרון. ממשלת-האחדות-הלאומית, שהוקמה כדי לשים לו קץ, איברה כל שליטה עליו. ברור עתה לגמרי כי ממשלת-האחדות הוקמה לנוחיותם של עסקני-המפלגות, וכי המשבר הכלכלי שימש רק כתירוץ לכך. חודש וחצי אחרי הקמתה, עריין לא היתה לממ-שלה כל תוכנית שהיא (ראה הנדון). כאשר דיבר השבוע שרהביטחון, יצחק רבין, על פרשת-לבנון, הסתבר שאין גם כל כוונה לצאת בקרוב מן הארץ המקוללת. מרבני השר הסתבר כי לוח-המנים המינימלי לנסיגה עולה על שנה — שלושה חודשים להשגת הסכם. תישעה חודשים לביצוע הסכם, אם יושג. על פי התנאים שהציב השר לסורים וללבנונים, ברור כי גם זהו חלום באספמיה. אם לא יהיה עליה לחץ מבחוץ, תישאר ישראל בגיא-ההריגה במשך שנים.

לרומאים הקדמונים היה ביטוי לסוג כזה של תנאים. כאשר רצו להגיד שמשו לא יקרה לעולם, אמרו AD CALENDAS GRAECAS (עד לראשי-החודש היווני). בלוח-השנה של היוונים לא היו קיימים ראשי-חודש. בניגוד ללוח הרומי. לערבים הפלסטיניים יש לכך ביטוי פשוט יותר: "בוכרה פיל'מישימיש" — מחר יהיה מישימיש.

הפגנות

כמה זה. מאה?

היום נגד ערבים, מחר נגד מארקואים ופולנים, מחרתיים נגד... נסיונו המחודש של מאיר כהנא

דמעות בעיני

המנכ"ל

ומוכשרת, שיכלה לסייע רבות לנכון כמישרד הקשה והמסוכן שעליו הוא מופקד.

עד כה נכשל נכון בכל מאמציו להביא את ארד למישרדו. ראש הממשלה, שהיה לפני הבחירות כל-כך קשוב לכל רצונותיו של נכון, מגלה לפי שעה אדישות רבה לנושא הסגנות.

נכון חש את עצמו מקופח מכל הבחינות. מעמדו בממשלה אינו כה מרכזי. כפי שקיווה רק לפני חודשים ספורים. התואר "סגן ראש הממשלה" הוא כמעט ריק מתוכן. ברור לכל שיצחק שמיר הוא מס' 2. מישרדו החשוב, כספק שירותים חברתיים ממדרגה ראשונה, צורך כסף רב. לכן הוא גם מטרה עיקרית לכל מגמת הקיצוצים של מישרד-האוצר. נכון חרד בכנות לגורלה של מער-כת החינוך. אבל גם חושש, וזה לגיטימי, שדווקא בתקופת כהונתו תתמוטט, או לפחות תסבול נזקים כבדים.

נכון ייאלץ לנצח על פיטוריהם של אלפי מורים, מרדכי, יועצים, פסיכ' לוגים ואנשי-חינוך אחרים, ולשאת בתוצאות הנזק לרבות שייגרם לנוער בישראל. אחרי התהילה הגדולה שבה זכה כנשיא מצויין ופופולארי, הוא מתנסה עתה במלאכה אפורה, יום-יומית, מרגיזה ומתסכלת, במציאות

בוועדת-החינוך נוכח התקפותיה הקשות (והמוצדקות) של ח"כ אורה נמיר, חיפו על המהפכה האמיתית שביצע המר במערכת-החינוך, שהיא בכיה לדורות לכל ישראלי חילוני ושפוי. שמואלי היה האליבי הניצח של המר, ועזר שלו לעצב תרמית מצויינת כשרי-חינוך, פתוח וסובלני, הדואג לכל הנוער, ולא רק לדתיים. אנשי חינוך חילוניים, ובעיקר מורים שנתקלו בתוצאות עבודתו של המר בשטח, התריעו רבות נגד היוזג המר-שמואלי.

ברוך כלל לא זכו המתלוננים להקשבה רבה, חרף הסיוע החשוב שקיבלו מח"כ אורה נמיר. להמר היה די שכל להעזר גם בדובר חילוני — מפא"ניק-מוכשר, ישראל כהן, שבנה בכלי-התיקשות את "המר הנאור", והבליט מאוד את שותפותו של השר עם המנכ"ל שמואלי.

כל העובדות האלה היו ידועות היטב לנכון טרם כניסתו לתפקידו כמישרד-החינוך, והכשירו את הקרקע ליחסי החשדנות והיעדר האמון בין השניים.

קורבן ראשון

מישקע בלפי שמואלי מהווה רק את קצה הקרחון של תיסכולו העצום של נכון. היסוסיו להיכנס

מכריהם. הגשיא-לשעבר נכון והמנכ"ל שמואלי הם חברים-מנוער, בני משפ' חות ספרדיות מכובדות מירושלים, קרובים ברעות, קשובים לאותה מוסיקה. מטפחים את אותה תרבות.

מיניויו של נכון לתפקיד שרי-החינוך גרר תגובות של שימחה קולנית, פומבית, מצד שמואלי. כבר אז נמצאו לשונות רעות, שהאשימו את המנכ"ל בחוסר-יכונות. "שמואלי הפך איש של זבולון המר", אמרו, "והוא יודע שצפיר יים לו ימים קשים עם נכון."

כל זה לא מנע מנכון ומשמואלי להתראיין במקומונים ירושלמיים, והשמאלץ על ימי-נעוריהם העליונים נרף ונזל מכל העברים. התרמית על ידירותם העמוקה של השניים נקלטה היטב.

שמואלי היה האליבי הניצחי של המר, חרף קירבתו רבת השנים לתנועת

מנכ"ל שמואלי

אתה יכול ללכת הביתה?

העבודה. המר, שהתמסר בכל מאורו למישרד-החינוך, ראה בשמואלי בד ברית מעולה לכל מאמציו להחדיר את "ערכי היהדות" לבתרי-הספר. את התוצ' את אפשר לראות באהרה העצומה של כנייה-הנוער לרעיונות הרב כהנא ול-ארגון הטרור היהודי.

שמואלי סייע להמר להציף את אגפי מישרד החינוך כאנשי המפר"ל, רובם ככולם הרבה יותר לאומניים מאשר השר עצמו. אישיותו הנעימה של שמואלי, הופעותיו המכובדות

במנכ"ל בגערה רמה, כמעט בצעקה, והודיע לו ש.אם אתה עוין, אתה יכול ללכת הביתה. אני אמישך לנהל את הישיבה בעצמי! עדי ראה ושמיעה טענה, שבטיני שמואלי ניקון דמעות, אבל הוא שמר על פרופיל נמוך. הישיבה נמשכה והדה מתגלגלים לא רק במעי רבתי-החינוך, אלא גם במיסי' דרונות-הכנסת.

התקרית בין השניים הרהימה את

הכל נדהמו: השר גער במנכ"ל שלו בנוכחות העובדים!

לפוליטיקה בשנה שקרמה לבחירות לכנסת ה-11, הוויתור הטיפוסי שלו על ההתמודדות עם שימעון פרס, פגעו מאוד בתרמיתו. לכך נתלוותה גם ההילה הלא-סימפטית שלו, שאין הוא דואג לאנשיו.

הירושלמי יעקב גיל מייחס לנכון, ובצדק, את אי-בחירתו לכנסת. מזכיר המחוז, עוזי ברעם, כועס בשל דחיקתו של גיל, ושיבוצו של-רעצמו רק אחרי ח"כ אליהו שפייר. בעצם המימם האלה מנסה נכון, ולעת עתה ללא הצלחה יתרה, לצרף אליו את ח"כ נאווה ארד כסגנית-שר. לנכון מחוייבות עצומה כלפי ארד, שהצטרפה לברעם בתמיכה בלתי-מסויינת במעמדו לראשות-הממ' שלה. ארד היא גם אשה דינאמית

השר נכון

אני אמישך לבדי!

מדינית-כלכלית גרועה ביותר. הוא כאילו לכוד במערכת מכלה כל יושביה. נכון מודע היטב לעובדה שראשות הממשלה היא כיום ממנו והלאה. מעמדו של שרי-הביטחון יצחק רבין בעליה מתמדת, ועל פרס מאיימים עתה אנשים מחוץ ל-כנופיית ה-ארבעה.

שמואלי הוא רק קורבן ראשון, אבל לא מיקרי. של הלוד-ריוו הקודר של שרי-החינוך. חיים ברעם

חדש שהיה בעל מגמה פאציפיסטית. ריכזו הנאצים רכבות מאנשי פלוגות-הסער שלהם כדי למנוע את ההקדמה. (המשך בעמוד 8)

נגד. שמנעו מכהנא כל סיכוי מלסכן את הצגת הסרט. כהנא פעל לפי מתכון בדוק. כאשר הוצג כברלין הסרט במערב אין כל

התקשה הגיוען להביא להפגנה שלו. בשעות השיא של מוצאי-שבת, יתר מ-25 מפגינים, לעומתם ריכזה תנועת אזרחים נגד גיזענות אלף מפגינים